

begrunder, at man har valgt denne Form og ikke den Form for denne Ydelse, hvorom der var udtalt Ønske. Det er muligt, at det er vel begrundet, og i hvert Fald vil man jo i et kommende Udvalg, som jeg gaar ud fra at dette Lovforslag bliver henvist til, kunne nærmere drøfte ogsaa denne Side af Sagen.

Vedrørende § 4 er der ikke for de forskellige Litras Vedkommende for mig nogen Grund til at komme ind paa Enkelt-heder. Dog kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det Beløb, som under Litra c er tænkt ydet som Understøttelse en Gang for alle til Tjenestemænd, er ret betydeligt, ikke mindre end 468 000 Kr. Om dette Beløb oplyste Finansministeren i Folketinget, at det ikke var uden Betænkelighed og Tvivl, at dette Forslag var blevet stillet. Han sagde: „Men jeg mener, det er nødvendigt at undersøge hver Sag for sig, og det har Finansministeriet ikke kunnet gøre endnu“. Senere oplyste Ministeren, at de Understøttelser, her er Tale om, drejede sig om et Beløb for de enkelte Personer ligesom fra 50 000 Francs ned til 250 Francs. Det vilde sikkert have sin Interesse at faa oplyst, om man er kommet til Ende med Arbejdet med Gennemgangen af de rejste Krav, saaledes at det Beløb, som her er nævnt, kan betragtes som staaende fast og værende i Stand til at dække de Krav, som fremkommer, og som det efter en Undersøgelse i Finansministeriet maa findes rimeligt at imødekomme. Man har henvist til, at man ved Behandlingen af dette Spørgsmaal har handlet efter de Principper, hvorefter man gik frem ved Loven af 24. Marts 1865 angaaende Understøttelser til slesvigske Embedsmænd. Det forekommer mig imidlertid — og det har ogsaa faaet Udtryk i Motiverne til Lovforslaget — at man har strakt sig betydelig videre overfor de vestindiske Embedsmænd baade i Henseende til Maaden, hvorpaa Understøttelsen gives, og i Henseende til Beregningsmaaden, end Tilfældet var overfor de slesvigske Embedsmænd. Men overfor de Ønsker, som fra mange Sider fremkom om en rundaandend Afvikling, maa det findes naturligt, at man fra Administrationens Side har stillet sig, som man har gjort.

I § 5 er der sket en lille Ændring i Folketinget, idet det Beløb, der stilles til Raadighed til Opretholdelse af Kirkens Virksomhed for Finansaaret 1917—18, er forøget med 1,200 Kr., og det oplyses i Folketingsudvalgets Betænkning, at man har afholdt Samraad med Kirkeministeren

om de kirkelige Spørgsmaal derovre i det hele. Desuden udtalte Finansministeren ved Behandlingen i det andet høje Ting, at der maatte afventes Forslag fra hans Kollega Kirkeministeren om, hvordan de kirkelige Forhold skulde ordnes, Forslag, enten som Ændringsforslag i det Udvalg, som ventedes nedsat angaaende Lovforslaget, eller som selvstændigt Lovforslag. Da der nu har været Forhandling i Folketingsudvalget mellem Kirkeministeren og Udvalgets Medlemmer, maa jeg gaa ud fra, at der i dette Udvalg er gjort Rede for den højtærede Kirkeministers Tanker med Hensyn til en fremtidig Ordning paa dette vigtige Omraade, og ogsaa dette vilde jeg finde det naturligt at optage en Forhandling med den højtærede Kirkeminister om i det kommende Udvalg.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til en meget hurtig og yderst velvillig Behandling. Men jeg skal samtidig udtale Haab om, at det ikke bliver sidste Gang, Rigsdagen bliver stillet overfor Spørgsmaal om vestindiske Forhold og vestindiske Penge. Jeg maa have Lov til at minde om, at i Kommissionsflertallets Indstilling til den høje Rigsdag blev af samtlige Partier med Undtagelse af det radikale Venstre udtalt, at man kunde ønske, at over den Sum, Danmark ved Øernes Afstaaelse modtager, maa der disponeres ved særlig Lov; de Ønsker, som man formede gennem Opstillingen af en Række sideordnede, samler sig i dette ene: at Afstaaelsessummen for de vestindiske Øer ikke gaar direkte ind i Statskassen som en almindelig Statsindtægt, men bliver stillet til Disposition for de Formaal, som maatte kunne fremmes derigennem, ved særlig Lov. Jeg vil da slutte disse Udtalelser med at udtale Haabet om, at den høje Regering vil vise sig forstaaende overfor dette Ønske og imødekommende overfor en Udtalelse, som er fremsat af saa stort et Flertal indenfor begge Rigsdagens Ting, som Tilfældet er. Hvis det bliver Tilfældet, vil vi ogsaa i den kommende Tid stifte Bekendtskab med Efterladenskaberne fra Vestindien, og saa vil der forhaabentlig gennem de Penge, som tilføres Landet, kunne løses Opgaver, hvis Betydning i den kommende Tid i nogen Grad kan dæmpe den Sorg, som Afstaaelsen af Øerne vakte i mange Sind her i Landet. Dermed anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Nordby: Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Krag) begyndte sine Udtalelser om Lovforslaget med at fremhæve, at her